

PRESSMEDDELANDE nr 208/22

Luxemburg den 21 december 2022

Tribunalens dom i målen T-260/21 | E. Breuninger/kommissionen och T-306/21 | Falke/kommissionen

Tribunalen ogillar den talan som företagen Breuninger respektive Falke väckt mot kommissionens beslut om godkännande av Tysklands stöd till de företag som under covid-19-pandemin förlorat minst 30 procent av sin omsättning

Kommissionens beslut strider varken mot proportionalitetsprincipen eller likabehandlingsprincipen

Den 17 november 2020 anmälde Tyskland en stödordning till Europeiska kommissionen som syftade till att ge stöd till företag för den del av deras fasta kostnader som inte täcktes inom ramen för covid-19-pandemin på det berörda territoriet. Genom att tillämpa stödordningen kunde stöd på upp till 3 miljoner beviljas företag som hade förlorat minst 30 procent av sin omsättning under referensperioden.

Med hänvisning till sitt meddelande om en tillfällig ram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19¹ förklarade kommissionen att den anmälda stödordningen var förenlig med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 b FEUF². Enligt denna bestämmelse kan stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi anses som förenligt med den inre marknaden.

Den 2 februari 2021 anmälde Tyskland en ändring av stödordningen till kommissionen. Ändringen bestod i att taket för stödet höjdes till 10 miljoner euro och att stödordningens giltighetstid förlängdes fram till den 31 december 2021. Ändringen, som återspeglade olika ändringar som kommissionen hade gjort av den tillfälliga ramen, godkändes av kommissionen den 12 februari 2021³.

De tyska bolagen E. Breuninger GmbH & Co. och Falke KGaA väckte talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, i dess ändrade lydelse, att förklara den tyska stödordningen förenlig med den inre marknaden (nedan kallat det angripna beslutet). I samband med att den ogillar talan preciserar tribunalen bland annat hur långt proportionalitetsprövningen sträcker sig av beslut som kommissionen antagit med stöd av artikel 107.3 b FEUF.

Tribunalens bedömning

¹ Meddelande från kommissionen av den 19 mars 2020 om den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 (EUT 2020, C 91 I, s. 1, nedan kallad den tillfälliga ramen), som ändrades en första gång den 3 april 2020 (EUT C 112 I, 2020, s. 1), en andra gång den 8 maj 2020 (EUT C 164, 2020, s. 3), en tredje gång den 29 juni 2020 (EUT C 218, 2020, s. 3), en fjärde gång den 13 oktober 2020 (EUT C 340 I, 2020, s. 1), och en femte gång den 28 januari 2021 (EUT C 34, 2021, s. 6).

² Kommissionens beslut C(2020) 8318 final av den 20 november 2020 om statligt stöd SA.59289 (2020/N) - Tyskland Covid-19 - Stöd för icke täckta fasta kostnader (EUT C 124, 2022, s. 1).

³ Kommissionens beslut C(2021) 1066 final av den 12 februari 2021 om statligt stöd SA.61744 (2021/N) - Kollektiv anmälan om anpassning av de stödordningar som tillåts med stöd av den tillfälliga ramen, bland annat till följd av den femte ändringen av den tillfälliga ramen (EUT C 77, 2021, s. 18).

Tribunalen gör för det första en analys av det omtvistade beslutet utifrån artikel 107.3 b FEUF.

Sökandena har gjort gällande att kommissionen hade åsidosatt proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen genom att godkänna urvalskriteriet i den tyska stödordningen. Enligt nämnda kriterium är möjligheten att komma i fråga för stödet förbehållen företag som förlorat minst 30 procent av sin omsättning under referensperioden jämfört med samma period 2019.

Inledningsvis ogillar tribunalen yrkandet om avvisning, varigenom kommissionen gjort gällande att det angripna beslutet innehåller en korrekt tillämpning av det urvalskriterium som anges i punkt 87 i den tillfälliga ramen, som sökandena inte påstått skulle vara ogiltig. Det framgår på denna punkt visserligen av rättspraxis att presumtionen att unionens rättsakter är lagliga kan hindra en prövning i sak av ett beslut som inte utgör något annat än en tillämpning av en slutgiltig rättsakt med allmän giltighet som har bindande rättsverkningar i förhållande till tredje man, när giltigheten av rättsakten med allmän giltighet inte har bestritts. Så förhåller det sig emellertid inte när, såsom i det aktuella fallet, kommissionen tillämpar uppföranderegler som den har antagit för att begränsa utövandet av sitt eget utrymme för skönsmässig bedömning inom ramen för tillämpningen av artikel 107.3 FEUF och som inte i sig har några bindande rättsverkningar.

Vad gäller frågan huruvida det urvalskriterium som anges i den tyska stödordningen och som har godkänts genom det angripna beslutet är förenligt med proportionalitetsprincipen erinrar tribunalen om följande. Bedömningen av huruvida en åtgärd är förenlig med nämnda princip innehåller tre delar. Den första delen avser åtgärdens lämplighet, det vill säga om den kan göra att det legitima mål som eftersträvas uppnås. Den andra delen handlar om huruvida åtgärden är nödvändig: det krävs att det legitima syftet inte kan uppnås med hjälp av andra medel som är mindre ingripande, men lika lämpliga. I den tredje delen ska det bedömas huruvida åtgärden är proportionerlig, det vill säga att den inte medför några olägenheter som är orimliga i förhållande till de eftersträlvade målen.

Tribunalen framhåller dessutom följande beträffande påståendet att principen om likabehandling har åsidosatts. Den omständigheten att urvalskriteriet för den tyska stödordningen, som är baserat på en uppskattning av de berörda företagens förlorade omsättning, resulterar i att företagen ges olika behandling beroende på om hela eller bara en del av deras verksamhet påverkats av covid-19-pandemin betyder inte i sig att kriteriet är olagligt. Däremot föreligger skäl att kontrollera om skillnaden i behandling är berättigad enligt artikel 107.3 b FEUF, vilket förutsätter att kriteriet är lämpligt, nödvändigt och proportionerligt för att avhjälpa en allvarlig störning i den berörda medlemsstatens ekonomi. Invändningen om att det föreligger ett åsidosättande av principen om likabehandling sammanfaller således, i huvudsak, med invändningarna avseende ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen i dess olika delar.

Efter dessa preciseringar **tillbakavisar tribunalen de olika invändningarna om att det urvalskriterium för den stödordning som godkänts genom det angripna beslutet inte skulle vara lämpligt, nödvändigt och proportionerligt.**

I detta sammanhang understryker tribunalen bland annat att även om sökandena har rätt att ifrågasätta nämnda urvalskriterium, som härrör från den tillfälliga ramen, genom att föreslå ett alternativt kriterium som kommissionen tillämpat i andra beslut, så är det endast för det fall detta alternativa kriterium på ett uppenbart sätt visar att det inte föreligger något behov av det angripna urvalskriteriet som en sådan invändning skulle kunna godtas. Dessutom konstaterar tribunalen att sökandens förslag att såsom alternativt urvalskriterium utgå från de förluster som uppstått inom de verksamhetsområden som drabbats av covid-19-pandemin, utan beaktande av det berörda företagets helhetssituation, skulle få mer omfattande budgetära konsekvenser för Tyskland än de som följer av det urvalskriterium som kommissionen valt. Således ska det konstateras att det alternativa kriterium som sökandena har föreslagit inte utgör en "lika lämplig" åtgärd som kan visa att det urvalskriterium som valts av kommissionen inte var nödvändigt.

När det gäller de konkurrensbegränsande effekter som **urvalskriteriet för den godkända stödordningen** enligt sökandena orsakar när endast vissa av ett företags verksamheter har påverkats av covid-19-pandemin och företaget

följaktligen föranletts att använda vissa av sina medel härrörande från andra verksamheter som inte påverkats av pandemin för att finansiera de drabbade verksamheterna, konstaterar tribunalen följande. Detta kriterium **har i vart fall inte gett upphov till några konkurrensbegränsande effekter som är uppenbart orimliga i förhållande till det mål som eftersträvas genom den tyska stödordningen, nämligen att säkerställa överlevnaden för de företag som påverkats av covid-19-pandemin.**

Dessutom kan det inte anses, såsom sökandena har hävdad, att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att göra en enskild prövning av den anmälda stödordningen. Sökandena har i detta avseende inte styrkt att den godkända stödordningen kännetecknades av några exceptionella omständigheter som hade kunnat rättfärdiga att kommissionen, i det angripna beslutet, avstod från att tillämpa det urvalskriterium som angavs i den tillfälliga ramen.

För det andra finner tribunalen att talan inte heller kan bifallas på den av sökandena åberopade grunden att artikel 108.2 FEUF har åsidosatts. Sökandena har nämligen i huvudsak gjort gällande att kommissionen, genom att godkänna den anmälda stödordningen utan att ha inlett det formella granskningsförfarandet hade åsidosatt de processuella rättigheter som sökandena åtnjuter enligt den bestämmelsen.

På denna punkt framhåller tribunalen att denna grund i själva verket utgör en alternativ grund, för det fall tribunalen inte skulle pröva invändningarna beträffande bedömningen i sak av den anmälda stödordningen. Då dessa invändningar har undersökts förlorar nämnda grund sitt angivna syfte. Eftersom grunden innehåller en koncis sammansmältning av de argument som framförts inom ramen för de invändningar som rör sakbedömningen av stödet, saknar den dessutom ett självständigt innehåll.

Mot bakgrund av dessa skäl **ogillar tribunalen sökandenas talan.**

PÅPEKAND: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

PÅPEKAND: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen. Överklagandet ska vara begränsat till rättsfrågor.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i fulltext ([T-260/21](#) och [T-306/21](#)) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Håll dig uppdaterad!

